

lv 61
Kapitel
4°

Nyländingarnes Marsch

af Th. Lindh.

den 9 april 1867.

Det stormande hafvets mäktiga sång
Hvart hjärta ibland oss känner,
Vid vår vagga den ljöd i vår barndom en gång,
Och den fostrar oss upp till männer.
När molnen sig skocka, när luften känns kvaf,
När det mörknar ibland uppå färden,
Som en fläkt från det friska, det fria haf
Käckt storma vi ut i världen.

Framåt bjuder vågornas väldiga lek,
Framåt gladt vindarna tåga,
Framåt då, I bröder, mot våld och svek,
Framåt mot det usla och låga! —
Som vågen blott sträfvar med jublande mod
Att få dö vid de älskade landen.
O, så låtom oss offra vårt lif, vår blod,
Alt, alt för fädernestranden.

Hvad af fädren vi ärft, vår härliga bygd,
Vårt ärliga hjärta, vår heder,
Vårt friska sinne, vår mandom, vår dygd,
Vår lag, vår rätt, våra seder;
Må vi lämna det alt vid vår ändalykt
Åt våra växande söner,
Välsignadt, förökadt, förkofradt och trygt!
Alsväldige, hör våra böner!

Men kommer en tid, en sorgens tid,
Då långång uppå våra grafvar */bländ blomstren*
Där vandrar ett släkte i neslig frid, */vandra*
Ett släkte af vekliga slafvar;
Då, älskade jord, du vår kärleks hamn, */härliga*
Du pärla i blånande bölja,
Sjunk djupt, sjunk evigt i vågornas famn */och för evigt*
Att vår blygd och vår vanära dölja!

din

din

